

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: HANYŠ Vojtěch**Obor: Scénografie ALD****VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: doc. MgA. Lukáš Jiříčka, Ph.D.**

Na počátku všeho bylo jiné téma, a to téma spojené s operou. Po období váhání a pochyb se diplomant Vojtěch Hanyš rozhodl pro změnu tématu, velký obrat od scénického světa ke světu církevních kostýmů, kněžských rouch a dlouhému vývoji této oděvní disciplíny. Jak je patrné ze samotného názvu práce - Vývoj oděvů kněžských stavů od dob raného křesťanství do současnosti, Hanyše zajímá nejen čistě historická perspektiva, ale i aspekt estetický, politický a religiózní. Dlužno na úvod dodat, že tato změna tématu i její naplnění byla šťastná. Diplomant skrze studium pramenů týkajících se nejen církevního oděvu jako takového (kam nepatří pouze roucha a výšivky, ale i obuv, úprava vlasů, čepců a kostýmu jako bohaté symbolické struktury s mnoha přidruženými předměty), ale i módy jako složitého systému znaků, společenských funkcí, ale i řemesla otevírá širokou paletu čtení jednoho zdánlivě úzkého tématu, které se z obecné perspektivy jeví jako velmi vzdálené divadelní tematické. Pomocníky pro orientaci v této problematice mu byla jak odborná literatura vztahující se jak k otázkám samotných kostýmů (např. Kybalová, Martínek, Llewyn), ale i přímo otázkám náboženským (Brož, Ratzinger, Beda Ctihodný, Pastoreau, Čornejová) či sociologii a reflexi estetiky (Lipovetsky, Baudrillard) nebo kultury a filosofie (Patočka).

Hanyš pro svoji bakalářku zvolil chronologické řazení od počátků zmapovaných církevních oděvů, aby končil u aktuálních rouch Papeže Františka. Jeho přehled je navíc podložen řadou citací a bohatým ilustračním appendixem i přiloženým slovníčkem usnadňujícím orientaci v textu i celé problematice. Jak jsem uvedl, na první pohled se téma jeví jako vzdálené světu divadla, ale diplomant právě onen teatrální aspekt spatřuje nejen v samotném vývoji kněžského roucha, ale samotného ritu i role kněze v dějinách. Ukazuje (podobně jako například dříve Eliška Říhová ve své bakalářské práci) silný divadelní potenciál v esteticky uchopených gestech, narrativech, ale i podobách těchto symbolických kostýmů, jež – i přes veškeré konzervativní tendence – mají dynamický vývoj a reagují nejen na postupný vývoj interpretační praxe ve vztahu k náboženství, podléhání novým doktrínám, ale i dalším oblastem lidské kultury – zde hlavně řemeslných dovedností, vývoje nových materiálů a technologií, ale také vztahu k vědomé

performativně, kostelu jako až divadelní architektuře, struktuře ritu jako scénáři divadelního aktu.

Vojtěch Hanyš ve své práci na nadstandardním rozsahu demonstruje své hluboké zaujetí tématem kostýmu a řemesla, ale vnímá tento vztah v širších souvislostech. Kvituji, že práci poctivě konzultoval a veškeré připomínky traktoval odpovědně a dokonce vědomě nechal upravit i stylistickou podobu svého textu. Pokud má být kvalifikační práce přínosem, má se jednat o přínos pro obě strany. Hanyš svým výzkumem dokázal shrnout a propojit řadu jindy příliš oborově zúžených poznatků či vědomostí, projít bohaté dějiny zdánlivě marginální problematiky, jíž však ukázal ve svém velkém kulturním potenciálu. Zároveň vzal akt psaní jako akt dialogu, akt učení se a musím jako vedoucí jeho práce říct, že tento přístup považuji za poctivý. Jeho plodem je práce většího rozsahu než většina bakalářských prací.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě doporučuji.

Datum: 9.6.2022

.....
p o d p i s

